

คอนเสิร์ต “3rd CU-String Orchestra” เครื่องสายคลาสสิกรสกลมกล่อมาจากรั้วบางบุรี

ไต่ถามเขาว่ากันว่า ดนตรีคลาสสิคมันฟังยากเหลือเกิน “ต้องป็นกระโถดฟัง” ก็เลยมีความคิดว่า ต้องไปลองฟังสดๆ หน้าเวทีดูสักที ใ้รู้กันไปแล้วว่า ต้องป็นกระโถดสักก็ขึ้นกับ จึงจะฟังได้

ว่าแล้วค่าของวันพฤหัสบดีที่ 30 ก.ค. 52 หลังจากที่ได้ทราบมาว่ามีการจัดให้มีการแสดงดนตรีคลาสสิค “3rd CU-String Orchestra” โดยวงเครื่องสายแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (Chulalongkorn University String Orchestra/ CU-String) ซึ่งมีผู้ช่วยศาสตราจารย์พันเอกชูชาติ พิทักษากร เป็นผู้อำนวยการดนตรี (Music Director) และผู้ช่วยศาสตราจารย์นรอรอด จันทรกล้า เป็นผู้อำนวยการวง (Conductor) ที่หอประชุมจุฬาย โดยเปิดให้ประชาชนทั่วไปเข้าชมฟรี

“วงเครื่องสายแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย” เป็นวงดนตรีซึ่งเป็นการผลิตออกนอกไปรูปแบบหนึ่งของวงซิมโฟนีออร์เคสตราแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ เครื่องดนตรีที่ใช้เล่นในวงประกอบด้วยไวโอลิน วิโอล่า เชลโล และดับเบิลเบส โดยมีนิสิตปัจจุบันของจุฬาย เป็นกลุ่มนักดนตรีหลัก และมีนักดนตรีศิษย์เก่า พร้อมด้วยนักดนตรีเยาวชนที่ผ่านการคัดเลือกร่วมเป็นนักดนตรีสมทบในวงด้วย ทั้งนี้ นักดนตรีทั้งหมดได้รับการฝึกอบรมการเล่นรวมวงจากคณาจารย์จุฬาย อย่างเป็นทางการ ในการแสดงคอนเสิร์ตครั้งนี้ ทางวงใช้เวลาประมาณ 3 เดือนในการฝึกซ้อม

พอไปถึงหน้างาน ลงทะเบียนและรับสูจิบัตรมา 1 เล่ม เมื่อเปิดอ่าน จึงได้ทราบข้อมูลที่สำคัญต่างๆ เกี่ยวกับคอนเสิร์ตนี้ อันได้แก่ สารจากผู้อำนวยการ

การดนตรี ประวัติของผู้ประพันธ์เพลง ข้อมูลของเพลง รวมทั้งได้ทราบว่า รายการแสดงที่จะแสดงในคืนนั้น ไม่มีชื่อเพลงที่รู้จักเลยสักเพลงเดียว แต่ก็เอาเถอะ ลองฟังไปก่อน อาจจะมีเพลงเพราะๆ ก็ได้

เปิดรายการแสดงด้วยเพลงสรรเสริญพระบารมีตามธรรมเนียมการแสดงดนตรี โอโฮ... เพลงนี้เล่นด้วยเครื่องสายตะวันตกฟังดูเพราะดี (ไม่ค่อยมีโอกาสได้ฟังสดจริงๆ แบบนี้)

จากนั้นเป็นบทประพันธ์ดนตรี Concerto Grosso in d minor ประพันธ์โดย Antonio Vivaldi (1678-1741) ซึ่งเป็นหนึ่งในคอนแชร์โต 12 บทจากชุด L'estro armonico (ความฝันเพื่องของเสียงผสม) เสียงดนตรีที่ได้ยินนั้นฟังแปลกหู มีทำนองซึ่งเครื่องดนตรีแต่ละกลุ่มเล่นในแนวของตน พอรวมกันแล้ว ได้ยินเสียงต่างๆ ไล่กันไปมา สูงๆ ต่ำๆ อิมม... เพราะดีไปอีกแบบ

ต่อด้วย Violin Concerto in d minor ประพันธ์โดย Felix Mendelssohn (1809-1847) เพลงนี้ได้รับเกียรติจากศิริพงษ์ ทิพย์ธัญ ศิษย์เก่าคณะครุศาสตร์ จุฬาย หัวหน้าวง Bangkok Symphony Orchestra มาเป็นผู้แสดงเดี่ยวไวโอลินเสียงไวโอลินเดี่ยวของศิริพงษ์เพราะมาก เมื่อเล่นโต้ตอบกับวงก็ดูสนุกดี คอยลุ้นว่า ตรงไหนเครื่องดนตรีใดจะเป็นผู้เล่นเสียงปรบมือจากผู้ชมดังและนานพอควร แสดงว่าเป็นที่ถูกต้องถูกใจผู้ชมเป็นอย่างมาก

...ผ่านไป 2 เพลงแล้ว พักครึ่งการแสดงประมาณ 15 นาทีด้วย

บรรยากาศสบายๆ ต่อไปจะเป็นยังงั๊นเญี ...

กลับมาแล้ว คอนดักเตอร์ออกมาหน้าเวทีด้วยท่าทีที่สง่างามเช่นในครั้งแรก ดนตรีขึ้นเพลง Air from the Orchestral Suite ประพันธ์โดย Johann Sebastian Bach (1685-1750) นี่เ็ง... มีเพลงที่รู้จักแล้ว เพลงนี้เคยได้ยินหลายครั้งจากที่ต่างๆ แต่ทำไมเคยรู้จักชื่อเพลงหรือ... วงเล่นได้เพราะอีกแล้ว เพลงนี้ไม่ยาว ไม่เกินนาทีก็จบแล้ว

ต่อไปเป็น From Holberg's Time Suite, Op. 40 ประพันธ์โดย Edvard Grieg (1843-1907) ซึ่งเป็นเพลงเอกของคอนเสิร์ตนี้ เพลงนี้มีความน่าสนใจตรงที่ว่า ผู้ประพันธ์ ซึ่งอยู่ในสมัยโรแมนติก ได้ประพันธ์เพลงนี้ในลีลาดนตรีแบบสมัยคลาสสิค (คริสต์ศตวรรษที่ 18) เพื่อสะท้อนย้อนไปถึงยุคสมัยของโฮลเบิร์ก โดยหวนกลับไปใช้ลีลาเพลงเต้นรำที่นิยมกันในราชสำนักฝรั่งเศสในช่วงสมัยดังกล่าว

เพลงซูลโซลแบร์กนี้ ประกอบด้วยเพลงย่อย 5 บท เริ่มด้วยบทนำ (Prelude) ตามด้วยเพลงเดินรำซาราบันด์ (Sarabande) กาวอตต์ (Gavotte) ต้นด้วยบทเพลงแอร์ (Air) ปิดท้ายด้วยเพลงเดินรำริโกดง (Rigaudon) เพลงนี้ฟังไปแบบไม่ได้คิดอะไรมาก ปลอ่ยใจฟังไปเรื่อยๆ แต่ละบทมีเสน่ห์ในตัวเอง ฟังน่ารักดีทุกบท เมื่อเพลงนี้จบลง ได้ยินเสียงปรบมือดังไปทั่วหอประชุมจุฬาย

แถมท้ายด้วยเพลง Sentimental Reasons ซึ่งเรียบเรียงโดยคอนดักเตอร์

ของคอนเสิร์ตนี้ เพลงนี้ “ได้ใจ” มาก ด้วยความเป็นเพลงที่รู้จักอยู่แล้ว รู้สึกว่า พอนำมาเล่นด้วยเครื่องสาย ก็ฟังดูดี มีลีลาที่ต่างไปจากที่เคยฟัง อยากจะฟังอีกสักรอบหนึ่ง เพราะว่าชอบมาก (แต่เขาก็เล่นแค่รอบเดียว)

จบการแสดงคอนเสิร์ตแล้ว... เป็นอันว่า ไปฟังดนตรีครั้งนี้แล้วประทับใจในเสียงเพลงคลาสสิคที่ไพเราะ ไม่ได้รู้สึกว่าจะต้องใช้ความสามารถในการป็นกระโถดอะไรถึงจะฟังได้ ฟังเฉยๆ ก็น่าจะได้นะ ที่ประทับใจอีกอย่างหนึ่งคือนักดนตรีทุกคนเล่นด้วยความมั่นใจ พร้อมเพรียง มีการรับส่งกัน ภายใต้การนำของคอนดักเตอร์ ซึ่งต้องออกท่าทางเพื่อสื่อสารให้นักดนตรีเข้าใจให้ได้ ดูแล้วนักดนตรีทุกคนเตรียมตัวมาอย่างดี ตั้งใจฝึกซ้อมเพื่อการแสดงในครั้งนี้นะมาก ขอแสดงความยินดีและยกนิ้วให้เป็นกำลังใจให้นักดนตรีทุกคนในการพัฒนาฝีมือให้ก้าวไกลไปข้างหน้า ...คราวหน้าจะไปชมการแสดงดนตรีดีๆ แบบนี้อีก!...

“If music be the food of love, play on.” William Shakespear